

[Rager.]

Uro i denne Sag, er, at saaledes som Højesteretsdommen er faldet ud efter dens Præmisses, er det Ansvar, som Elektricitetsværksbestyrerne har, blevet langt mere vidtgaaende, end Bestyrerne selv tidligere har troet det og har fortolket det. Det er muligt, at det er rigtigt, at Reglementet fortolkes saaledes, som det nu er sket, man kan vel ikke tvivle paa det, naar Højesteretsdommen fortolker det saaledes, men i saa Fald maa man henstille, at dette Reglement undersøges igen, om det er rigtigt, at det er affattet paa den Maade.

Man kan naturligvis sige: Ja Tak, men vi maa jo skaffe os Sikkerhed, og de Herrer Elektricitetsværksbestyrere maa have det store Ansvar paa den Maade. Men det kan Forbrugerne ikke se paa med Ro. Selvfølgelig kan Elektricitetsværksbestyrerne bære Ansvaret efter denne Fortolkning af Reglementet, men det kan de kun, naar de, hver Gang der foretages en lille Reparation, afbryder helt inde paa Værket for den Linie, gennem hvilken det Sted, der skal repareres, strømforsynes, og derigennem kan en stor Egn paa een Gang blive afbrudt til stor Gene for Forbrugerne. Og Elektricitetsværksbestyrerne vil i Virkeligheden med Rette i mange Tilfælde kunne gøre dette, idet de skyder sig ind under det Ansvar, der bliver paalagt dem.

Det, Elektricitetsværksbestyrerne har henvist til, og som jeg ogsaa vil henstille til nærmere Overvejelse og Undersøgelse, er, at i den Elektricitetskommission, der er nedsat, har de praktiske Elektricitetsværksbestyrere ingen Repræsentant. Dette stemmer ogsaa. Den Mand, der nærmest skulde være deres Repræsentant, er Direktør Angelo ved Nordsjællands Elektricitetsselskab, men hans Stilling er i et saadant Plan, hans Værk er af en saadan Størrelseorden, at han selvfølgelig aldrig har noget med Overledelsen af den daglige Drift at gøre, det findes der en Driftsbestyrer og en Driftsingeniør til. Som Følge deraf er der maaske noget i den Udtalelse, der her er kommet fra Elektricitetsværksbestyrerne.

Jeg har Grund til at tro, at Elektricitetskommissionen i det hele i Øjeblikket er i Smeltediglen, for den tidligere Minister konstituerede den nuværende Formand og konstituerede den Kontorchef under Ministeriet for offentlige Arbejder, der traadte ind, da Generaldirektør Krarup døde; dette, at der har fundet Konstitution Sted i Forbindelse med andre Ting, der foregaar paa den elektrotekniske Himmell i Landet, kunde tyde paa, at Elektricitets-

kommissionen i dette Øjeblik er i Smeltediglen, saaledes at man, naar den skal ændres, kan tage disse Spørgsmaal op til nærmere Undersøgelse.

Det vil maaske falde naturligt, at jeg, med det samme jeg omtaler denne Sag, vender mig til et andet Punkt paa Elektrificeringens Omraade, som paakalder høj Interesse. Den forhenværende Minister for offentlige Arbejder, Hr. Stensballe, nedsatte en Gang i Fjor et Udvalg til Undersøgelse af, hvad der vilde være den økonomisk rigtige Produktion og Fordeling af Elektricitet her i Landet, og dette Udvalg har arbejdet flittigere og hurtigere, end den Slags Udvalg ofte gør. Udvalget nedsatte straks et teknisk Underudvalg, og fra dette Underudvalg forelaa der for ca. 2 Maaneder siden en Betænkning. Udvalget som Helhed støttede denne Betænkning og fandt Anledning til at offentliggøre den, selv om dets endelige Arbejde endnu ikke er sluttet, idet der endnu sidder et Udvalg og arbejder med den næste Del, nemlig hvorledes man administrativt skal opnaa det Resultat, det tekniske Underudvalg er kommet til.

Det er ret interessante Tal, det tekniske Underudvalg er kommet til, idet det er kommet til, at naar Landets Elektricitetsforbrug er blevet dobbelt saa stort som nu, vil man ved Centralisation af Produktionen kunne spare i Anlægsomkostninger 7,2 Mill. Kr. og i Driftsomkostninger 5,6 Mill. Kr. aarligt hvilket svarer til 22 pCt. af de samlede aarlige Udgifter, og naar Forbruget er blevet tredoblet, vil man spare 19 Mill. Kr. i Anlægsomkostninger og 8,3 Mill. Kr. i aarlige Driftsudgifter, hvilket svarer til 24 pCt. af de samlede Udgifter. Det er ret store Tal.

Hvis nu nogen vil sige, at det dobbelte eller 3-dobbelte maa ligge enormt langt ude i Fremtiden, vil jeg sige, at det gør det neppe. Man vil sikkert kunne regne med, at det dobbelte Forbrug vil være opnaaet i Løbet af 5—7 Aar.

Men hvad er da Grunden til, at man ikke tidligere er gaaet frem i den Retning, her er skitseret? — for det er jo ingenlunde noget nyt, der pludselig er dukket op i en enkelts Hjerne, at man kan lave Elektricitet billigere ved at producere en masse i enkelte store Værker.

Det ligger ganske simpelt i den Maade, hvorpaa Elektrificeringen har udviklet sig herhjemme.

Først byggede Byerne deres Værker, og de mente, det var naturligt at have dem i kommunalt Eje. Der blev oprindeligt bygget nogle private Værker, men de blev hurtigt